ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84

ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1160

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
Νοεμβρίου 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΜΙΑ Η ΛΥΣΙΣ

Τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα μὴ λαμβάνον εἰς Παρισίους τὴν ὁριστικὴν διευθετήσιν του, ἀλλὰ ἐπιδιωκομένης τῆς ἐξευρέσεως μιᾶς ἀποφάσεως ἐχούσης μὲν μορφὴν ἐπιρρίψεως ἠθικῶν εὐθυνῶν εἰς τοὺς βορείους γείτονάς μας, ἀλλὰ μὴ ἀποκλειούσης τὴν ὁδὸν τῆς συνεννοήσεως βαίνει πρὸς χρονισμόν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐνέχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα διότι θὰ ἐπιδράσῃ βαρύτατα ἐπὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἑνότητος τοῦ ἔθνους, ἀπαρχῆς γενομένης ἤδη ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον, ὅπου κυβερνητικὸς τοκετὸς ἐκφυσικοῦ ὠδινᾶται, μὲ κρίσεις πολιτικῆς ἐκλαμψίας, μὲ σάλον, βοὴν καὶ γενικωτέραν ἀπήχησιν εἰς ὁλόκληρον τὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, ἐξαρτώμενον κυρίως ἀπὸ τὴν συμμαχικὴν διάθεσιν, ἐτέθη εἰς τὴν τράπεζαν τῆς διεθνοῦς κρίσεως, εἰς στιγμὰς καθ' ἃς ὁ κυριώτερος συμμαχικὸς παράγων, ἡ Ἀμερική, δὲν ἠδύνατο λόγῳ τοῦ παρεμβληθέντος μεσοδιαστήματος τῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν νὰ λάβῃ θέσιν ὁριστικήν, μὲ σταθερότητα ἀκλόνητον καὶ χωρὶς χαλαρότητας εἰς τὰ διεθνῆ ζητήματα. Οὕτω διὰ τὸ φλέγον πρόβλημα τοῦ Βερολίνου ἐρρίφθη ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Τρούμαν τὸ σύνθημα Βίνσον ποὺ ὑπεννόει τάσιν πρὸς συνεννόησιν τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν Μόσχαν καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν προσπάθειαν συγκερασμοῦ τῆς προτάσεως τῶν Τριῶν Δυνάμεων μὲ τὴν τῆς Αὐστραλίας, ποὺ σημαίνει καὶ αὐτὴ διάθεσιν πρὸς διαπραγματεύσεις. Ἀλλ' εἶναι ἐξεταστέον ἐὰν ὑπάρχῃ πεδίον συνεννοήσεως μὲ τὴν Μόσχαν, διότι κυρίως αὐτὴ κατευθύνει τὰ πάντα εἰς τὸ ἀνατολικὸν παραπέτασμα καὶ τὰς πέμπτας φάλαγγας.

Αἱ κοπιώδεις καὶ πολύμηνοι ναυαγήσασαι συνεννοήσεις αἱ τινες διεξήχθησαν μετὰ τῶν κ. κ. Στάλιν καὶ Μολοτὼφ εἰς Μόσχαν διὰ τὸ Βερολῖνον, ἡ ἐπανάληψις ἐπαναζητήσεως λύσεως εἰς Παρισίους καὶ μὴ ἐπιτεύξεως ταύτης μέσῳ οὐδετέρων ἀντιπροσώπων ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος, ἐπιστοποίησαν κατὰ τρόπον ἀδιαμφισβήτητον, ὅτι οἱ ἰθύνοντες τὴν σοβιετικὴν πολιτικήν, κάθε ἄλλο παρὰ συνεννόησιν ἢ ἔστω καὶ προσέγγισιν ἀπόψεων εἶναι διατεθειμένοι νὰ δεχθοῦν. Τὸ σύστημά των εἶναι νὰ μὴ ἀρνοῦνται κατ' ἀρχὴν τὰς συζητήσεις. Κατὰ τὸ στάδιον τῆς διεξαγωγῆς των ἐπιδεικνύουν κωλυσιεργείαν τοσοῦτον κοπιώδη ὥστε νὰ ἐξουθενώνωνται οἱ ἀντίπαλοι καὶ τέλος ὅταν πρόκειται νὰ διατυπωθοῦν ἐγγράφως, οἱ μετὰ τόσας ἐξαντλητικὰς προσπαθείας ἐξευρεθέντες ὅροι, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ σύνταξίς των γίνεται μὲ δικονομικὴν σοφιστείαν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἐπεξηγοῦνται οὗτοι κατὰ τὸ δοκοῦν ἐκ μέρους τῆς ρωσικῆς ὑστεροβουλίας. Τοιαύτιστον μέχρι σήμερον αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἔχει ἀκολουθήσει ἡ ρωσικὴ διπλωματικὴ τακτική. Τόσον δὲ ὁ κ. Μάρσαλ ὅσον καὶ ὁ κ. Μπέβιν ἔχουν ἰδιαιτέρως πικρὰν πεῖραν τῆς ἀληθείας ταύτης, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπανειλημμένως διεκήρυξαν μετὰ παρρησίας εἰς τὰ Κοινοβουλιά των.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν πολύτιμον πεῖραν τὴν ρωσικῆς πολιτικῆς τακτικῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡ γνωπότης εἶναι μόλις χθεσινή, τὴν ἀπαρνοῦνται οἱ συμμαχικοὶ παράγοντες, προκειμένου νὰ κρίνουν τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα καὶ διὰ τῶν προτάσεών των τὸ ἀπορρίπτουν εἰς τὸ πρασινωπὸν τέλμα τῶν ἀτελευτήτων καὶ ἀδιεξόδων συνεννοήσεων μὲ τοὺς δούλους τῆς Μόσχας.

Ἀντιλαμβάνεται βεβαίως καὶ ὁ κοινότερος νοῦς ὅτι, ἡ ἀναζητουμένη τοιαύτη διέξοδος εἶναι προσπάθεια πρὸς χρονικὴν παρέλκυσιν καὶ ἔνταξιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος εἰς τὰ γενικώτερα πλαίσια τῶν διεθνῶν ἐξελίξεων. Ἀλλ' ἐὰν οἱ συμμαχικοὶ παράγοντες δὲν ὑπολογίζουν τὸν χρονισμὸν τῶν ἐξελίξεων τούτων, διότι δὲν ὑφίστανται οὗτοι τὰς ἀμέσους συνεπείας του, ἡ Ἑλλὰς τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του, διαυλακοῦται ἀπὸ ρύακας θερμοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ἀνανεουμένου καθημερινῶς, ἐπείγεται τὸ δυνατὸν ταχύτερον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῶν θυσιῶν της, διότι ἄλλως ἐὰν ἐξακολουθήσῃ μὲ τὸν αὐτὸν σημερινὸν ρυθμὸν νὰ θάπτῃ τοὺς νεκρούς της, εἶναι ἐνδεχόμενον ὁλόκληρον τὸ ἔδαφός της νὰ μὴ ἐξαρκέσῃ διὰ τὸν ἐνταφιασμόν των.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν οἱ συμμαχικοί μας παράγοντες καὶ ἰδίως ἡ Ἀμερικὴ δὲν δύνανται νὰ μᾶς προσφέρουν οὐδεμίαν θετικὴν συμβολὴν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀνταρσίας, τῆς ζητοῦμεν νὰ μᾶς χορηγήσῃ τὸν ἀναγκαῖον ἐξοπλισμόν, ὄχι ὅμως μὲ τὸ σταγονόμετρον ὡς μέχρι τοῦδε ἔπραξε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ γίνῃ τίποτε, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀφειδώλευτον εὐρύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχορήγησε τοιοῦτον εἰς τὴν γείτονα Τουρκίαν καὶ τότε θὰ βεβαιωθῇ ὅτι θὰ λύσωμεν μόνοι μας τὸ συμμορητικὸν πρόβλημα συντρίβοντες τοὺς ἐθνοπροδότας. Πᾶσα ἄλλη λύσις θὰ εἶναι νόθος καὶ θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ νὰ παρατείνῃ τὸ μαρτύριον αὐτῆς τῆς χώρας, ποὺ δὲν ἠρνήθη ποτὲ νὰ γίνῃ ὁλοκαύτωμα, ὅταν τῆς ἐζητήθη διὰ νὰ προασπίσῃ τὰς ἐλευθερίας τῶν συμμάχων της καὶ ἤδη σημερινῶν παραγόντων κατευθυνόντων τὰς τύχας της.

Σ. Δκς.

ΝΕΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 7 Νοεμβρίου ('Ιδ. ὑπηρ). Τὸ Γαλλικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων μεταδίδει ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐξ ἀπολύτως ἐγκύρων πηγῶν τῆς Ἀμερικανικῆς πρωτευούσης, δύναται πλέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐπικειμένη ἡ σύναψις τοῦ Βορειοατλαντικοῦ ἀμυντικοῦ συμφώνου μετὰ τῶν Δυτικῶν κρατῶν, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου Τρούμαν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, διὰ πρώτην φορὰν ἀποκαλύπτεται ὅτι τὸ ἀμυντικὸν τοῦτο σύμφωνον προβλέπει τὴν ἐγκαθίδρυσιν Καναδικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων κυρίως δὲ ἀεροπορικῶν εἰς τὰς 5 χώρας τὰς μετεχούσας τῆς Συνθήκης τῶν Βρυξελλῶν. Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι εἰς τὸ ἀμυντικὸν τοῦτο σύμφωνον εἶναι πιθανὸν νὰ κληθοῦν ὅπως συμμετάσχουν τὸ Μεξικὸν καὶ ἡ Βραζιλία.

Σχετικῶς ἀναφέρεται ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ ἀναλάβουν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχουν ὁλοκληρωτικὴν βοήθειαν εἰς τὰς χώρας ταύτας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίστανται ἐπίθεσιν ξένη τινὸς δυνάμεως, συμφωνοῦν ὅμως ὅπως, εὐθὺς ὡς ἐκδηλωθῇ μία τοιαύτη ἐπίθεσις, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔλθουν κατεπείγόντως εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν πάσης ἐπικινδύνου καταστάσεως.

Αἱ ὡς ἄνω πληροφορίαι ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Τὸ Βῆμα τῶν Ἐθνῶν» τῶν Παρισίων.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας βεβαίας ἐνδείξεις ἡ σοβοῦσα ἀπὸ τόσου καιροῦ κυβερνητικὴ κρίσις θὰ ἐκδηλωθῇ σήμερον, διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸν Βασιλέα τῆς παραιτήσεως τῆς ὑπὸ τὸν κ. Σοφούλην κυβερνήσεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν παραίτησιν θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ καταβολὴ προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως δεομένου, ὡς ἔγκυροι πληροφορίαι διαβεβαιοῦν, ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ θ' ἀφιχθῇ ἐκ Παρισίων ὁ κ. Τσαλδάρης.

Ἡ πιθανωτέρα λύσις - τὴν ὁποίαν ἀναζητεῖ ὁ κ. Σοφούλης, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θ' ἀνατεθῇ καὶ πάλιν ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας κυβερνήσεως, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπὸ τὸν κ. Παπανδρέου ὅτις ὡς ἰσχυρίζεται, κατὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ θέσμια εἰςαὐτὸν δέον νὰ ἀνατεθῇ ὁ σχηματισμὸς καὶ ἐνδεχόμενον ἀποτυχία του, εἰς ἄλλους συνδυασμοὺς εἶναι ὁ ἀνασχηματισμὸς διὰ διευρύνσεως τῆς παρούσης κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Σοφούλης ὡς αἱ πληροφορίαι τῶν παρασκηνίων ἀναφέρουν προκειμένου, ἐφ' ὅσον ἤδη παρεσύρθη εἰς παραίτησιν ἡ κυβέρνησίς του, ν' ἀποφύγῃ τὴν διάσπασιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Τσαλδάρην ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐντονωτέρας διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ὑπὸ Φιλελευθέρους ὑπουργοὺς, οὕτω δὲ ἱκανοποιουμένου τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς ἄλλην πολιτικὴν μικροομάδα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς πλειοψηφίας. Δὲν ἀποκλείονται ὅμως καὶ ἄλλαι ἐξελίξεις κατὰ τὰς συνεννοήσεις.

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ

Ἐκ τῶν κύκλων ὅμως τῶν Λαϊκῶν Βουλευτῶν διασαφηνίζεται ὅτι μία τοιαύτη ὑποχώρησις τοῦ κ. Τσαλδάρη δὲν εἶναι ἐπιτρεπτέα, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ εἶναι μειωτικὴ διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἀφ ἑτέρου δὲ θὰ παραδοθοῦν ὁλόκληροι αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις εἰς χεῖρας τῶν Φιλελευθέρων, οὕτε ἐς εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ καταστήσουν τὸ ἔθνος ὑποχείριον ἀνωμάλων ἐξελίξεων.

Κατηγοροῦν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ Λαϊκοὶ κύκλοι, ὅτι τὸ διατυμπανιζόμενον ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ γενικωτέρας ἀναδιαμορφώσεως τῆς νομοθεσίας πρὸς δημιουργίαν καλλιτέρων συνθηκῶν διακυβερνήσεως, ἀποτελεῖ φενάκην πρὸς συγκάλυψιν τῶν πραγματικῶν των προθέσεων, δεδομένου ὅτι εἰς ὅσα ὑπουργεῖα κατέχουν μέχρι σήμερον οἱ Φιλελεύθεροι, ἐπικρατεῖ ἀκράτητος κομματισμὸς καὶ ἐξεθηλώθησαν τοσοῦτα σκάνδαλα κομματικὰ καὶ διοτελῆ ὥστε, τὸ λαϊκὸν κριτήριον νὰ μὴ πταραπλανᾶται ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῶν Φιλελευθέρων. Ὑπομιμνήσκουν δὲ ἐπὶ πλέον τὴν ἀχαλίνωτον κομματικὴν κραπάλην εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεδόθησαν οἱ Φιλελεύθεροι ὅταν ἐπεμβάσει τῆς Μ Βρετανίας ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Σοφούλην ὁ σχηματισμὸς ἀμιγοῦς Φιλελευθέρας κυβερνήσεως, καθ' ἣ, καὶ οἱ 42 βουλευταὶ τοῦ κ. Σοφούλη ἐχοίσθησαν ὑπουργοί, μετέπειτα δὲ ἐπενέβη ἐνεργῶς ὁ ἀμερικανικὸς παράγων διὰ τὴν μείωσίν των. Κατηγοροῦν ἐπίσης οἱ Λαϊκοὶ βουλευταὶ ὅτι ἡ λύσις τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ὁ κ. Σοφούλης, θὰ ὁξύνῃ τὸν κομματικὸν φατριασμὸν εἰς σημεῖον ἀποχαλινώσεως μεγαλειτέρας ἐκείνης καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Ρέντης ἐχορήγει σημειώματα ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ ὑπουργεῖα εἰς ἀντάρτας, ἀνεστάτωσε δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τὰς κομματικὰς πράξεις του.

Ἀντιθέτως δὲ ὑπογραμμίζουν ὅτι, οἱ Φιλελεύθεροι πέραν τῶν αἰτιάσεών των διὰ τὸν κ. Μαυρομιχάλην, οὐδὲν ἔχουν νὰ ἀντικατηγορήσουν εἰς τοὺς Λαϊκούς.

Πάντως βαρύνουσαν σημασίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἀναμενομένη ἀφιξις τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ψιθυρίζεται δὲ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον, ἱκανοποιουμένων τῶν ἀποχισθεισῶν ὁμάδων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, νὰ ἀνασυγκολληθοῦν αὗται, ὁπότε λαμβάνον τὸ Λαϊκὸν Κόμμα τὸ ἀρχικὸν του σχῆμα θὰ καταστῇ καὶ πάλιν ἰσχυρότατον κοινοβουλευτικῶς εἶναι δὲ πιθανὸν τότε νὰ ἐξευρεθῇ ὅλως διάφορος λύσις τῶν προβλεπομένων.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις κινεῖται ἀναλόγως καὶ προβαίνει εἰς συνεννοήσεις.

Ἐπ φυλακτικοὶ μόνον παραμένουν οἱ κ.κ. Γονατᾶς καὶ Ζέρβας οἱ ὁποῖοι προβλέπουν ὡς ἐνδεχόμενον ἀνανεοσδοχὴν των εἰς τὴν συνεργασίαν μὲ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἰς ἣν περίπτωσιν θὰ ἐνεπιτυχθῇ συμφωνία Σοφούλη - Βενιζέλου - Τσαλδάρη, εἰς περίπτωσιν δὲ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως Σοφούλη - Τσαλδάρη πάντως θὰ ἀπαιτηθῇ μία ὁμάς ἐκ τῶν δύο διὰ τὴν κάλυψιν τῆς πλειοψηφίας καὶ ὡς τοιαύτη φέρεται ἡ τοῦ κ. Γονατᾶ.

Ἀμφότεροι οἱ δύο οὗτοι ἀρχηγοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ὑποστηριζόμενον περὶ ἀπαραιτήτου σχηματισμοῦ κυβ ρνήσεως Σοφούλη, δὲν εὐσταθεῖ πλέον κατόπιν τῆς ὁριστικῆς ἀποτυχίας τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ κ. Σοφούλης διὰ τὴν κατάστολὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ, διὰ κατευνασμοῦ κ.λ.π. ἐλαστικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐφαρμοσθέντα εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ἀπέδωσαν ἀντίθετα τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματα καὶ ἀνεζωπύρωσαν ἐντόνως τὸν συμμοριτισμόν. Συνεπεία δὲ τούτου, τονίζουν, ἀντενδείκνυται, ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ Σοφούλην καὶ πρέπει νὰ σχηματισθῇ νέα κυβέρνησις μὲ νέας ἀρχάς, διὸ καὶ παραμένουν ἐπιφυλακτικοὶ ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις των.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ

Ἡ λύσις διὰ τὸν σχηματισμὸν Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως συναντᾶ μέχρι τῆς στιγμῆς τοσαύτας δυσχερείας ὥστε εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων θὰ κατορθώσουν νὰ καταλήξουν εἰς συνεννόησιν. Ἡ δυσκολία προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οὗτοι προβάλλουν κομματικὰς ἀπαιτήσεις τοσοῦτον ἀλληλοσυγκρουομένας ὥστε τὰ δεδομένα μιᾶς ἐπιτεύξεως συμφωνίας νὰ ἐκμηδενίζωνται.

Πάντως γεγονὸς ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἡ δυστοκία περὶ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως εἶναι πιθανὸν νὰ κρατήσῃ ἀρκετὰς ἡμέρας.

ΟΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΤΙΜΟΣΕΝΚΟ ΣΥΝΙΣΤΑ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 7. ('Ιδ. ὑπ.) Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ τὰς ἀνατολικὰς κομμουνιστικὰς χώρας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐορτάσθη σήμερον ἡ 31η ἐπέτειος τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως. Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Μόσχαν ἔλαβε χώραν μεγάλη στρατιωτικὴ παρέλασις. Ὁ στρατάρχης Τιμοσένκο, ἀρχηγὸς τοῦ Σοβιετικοῦ ἐπιτελείου εἰς ἡμερησίαν του διαταγὴν τονίζει ὅτι ὁ Σοβιετικὸς στρατὸς πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς προσπαθείας του διὰ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ προετοιμασίας. Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Γκουζενὼφ, εἰς λόγον του ἐτόνισεν ὅτι ἡ κατοχύρωσις τῶν κρατικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐπιβάλλουν ὅπως ἡ κυβέρνησις συνεχίσῃ ἔτι περαιτέρω τὴν αὔξησιν τῆς ἰσχύος τῶν ἐνόπλων Ρωσσικῶν δυνάμεων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΛΟΤΩΦ ΥΠΗΡΞΕ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 7 ('Ιδ.ὑπ.) Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι διπλωματικοὶ κύκλοι παρ' ὅλον ὅτι ἐξεπλάγησαν ἀπὸ τὴν ἐπανάληψιν ψευδῶν κατηγοριῶν ἐκ μέρους τοῦ κ. Μολοτὼφ περὶ προετοιμαζομένου νέου πολέμου ὑπὸ τῶν ὀυτικῶν κρατῶν, ἐν τούτοις σημειώνουν μὲ ποιάν τινα ἱκανοποίησιν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς εἰς τὸν χθεσινόντου λόγον ὑπῆρξεν ὀλιγώτερον ἐπιθετικὸς καὶ πολὺ περισσότερον συνδιαλλακτικός. Ὑπενθυμίζεται πάντως ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μπέβιν, καθ' ἣν ἡ Μεγάλη Βρετανία οὐδέλως προτίθεται νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἐπὶ πλέον ἀναφέρεται ὅτι ἐνῷ ὁ κ. Μολοτὼφ εἰς τὸν χθεσινὸν του λόγον ὡμίλησεν περὶ ρωσσικῶν προσπαθειῶν πρὸ τοῦ πολέμου, πρὸς ἕνωσιν τῶν χωρῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν, οὐδὲν ἀνέφερεν περὶ τῆς ὑπογραφείσης συμφωνίας μετὰ τοῦ Ρίμπεντροπ ὑπουργοῦ τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας.

ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΚΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ ΘΑ ΑΝΤΙΤΑΧΘΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 7, ('Ιδ. ὑπ.) Τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων μεταδίδει ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου κ. Σπάακ ἐδήλωσε χθὲς ὅτι σκοπὸς τοῦ συναφθησομένου Βορειατλαντικοῦ συμφώνου εἶναι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης. Μία δικτατορία, ἐτόνισεν, ὁπαινισσόμενος τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἀπειλεῖ σήμερον τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κόσμου. Ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ τὴν διατηρήσωμεν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι νὰ καταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἰσχυροί, ὅσον καὶ ἡ ἀπειλοῦσα τὸν κόσμον δικτατορία.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 7. ('Ιδ. ὑπ.) Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τοῦ κ. Τρούμαν μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Λόβετ καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων συνεζητήθη κυρίως τὸ ζήτημα τῆς ὑπογραφῆς Βορειοατλαντικοῦ ἀμυντικοῦ συμφώνου.

Ἀπάντησις εἰς ἀγωνιῶδες ἐρώτημα

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ;

Τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου κ. ΜΙΣΕΛ ΚΟΡΝΤΕΪ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 7 Νοεμβρίου ('Ιδ. ὑπηρ.) Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Μισὲλ Κορντέϋ εἰς ἄρθρον του δημοσιευόμενον εἰς τὴν ἐφημερίδα «Βῆμα τῶν Ἐθνῶν», ἀσχολούμενος μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους φήμας περὶ ἑνὸς ἐπικειμένου πολέμου, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἰδέα τοῦ πολέμου ἔχει ὑπεισέλθει ὄχι μόνον εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, ἀλλ' ἀκόμη εἰς αὐτὰς τὰς καθημερινὰς μας ἀσχολίας. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα μέρος τῆς ζωῆς μας. Ἡ ἀνωτέρω διαπίστωσις ἰσχύει κυρίως διὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους» τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. οἱ ὁποῖοι οὐδὲ στιγμὴν ἀφίνουν διὰ νὰ κάμουν μνείαν περὶ τοῦ «ἐπερχομένου πολέμου».

Εἶναι γεγονὸς ὅτι αἱ φῆμαι αὗται ἔχουν ὡς βάσιν των, τρόπον τινά, τὰς ἐπισήμους Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι τόσον πιστῶς ἀποδίδουν τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ σχέδια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἀμύνης τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν «ἐγκύρων» Ἀμερικανικῶν κύκλων, διαπιστοῦται, ὅμως ὅτι ἐὰν οὗτοι ἀντιμετωπίζουν πράγματι ἕνα ἐπικείμενον πόλεμον, εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν ἀποδέχονται μετ' αἰσιοδοξίας τὸ γεγονὸς αὐτό.

Ἡ ὁλοκληρωτικὴ κατάληψις τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῶν Ρωσσικῶν στρατιῶν δὲν θὰ ἀνεχαιτίζετο, συμφώνως πρὸς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐφημερίδων, παρὰ μόνον εἰς τὰ Πυρηναῖα.

Ἡ ἐν κομμουνιστικῇ φάλαγξ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην θὰ ἦτο τόσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ ἀποτελῇ ἕνα σοβαρώτατον στρατιωτικὸν παράγοντα (καὶ ὄχι μόνον πολιτικόν).

Ἡ καταστροφὴ δι' ἀτομικῶν βομβῶν τῶν βιομηχανικῶν Σοβιετικῶν κέντρων καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Εὐρώπης οὐδόλως θὰ ἔβλαβε τὴν λύσιν εἰς τὰς σημερινὰς δυσκολίας τοῦ κόσμου.

Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ὅλως περιέργως ἀποκαλεῖται «μετὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ἀτομικῶν βομβῶν» προξενεῖ δυσαρέστους σκέψεις εἰς τοὺς μενάλους στρατηγικοὺς ἐγκεφάλους. Οὕτω, εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ἑνὸς ἐσφαλμένου μύθου: Τοῦ μύθου περὶ τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλπίζουν πολλοὶ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ παγκόσμιος εὐτυχία καὶ ἡ ἐξάλειψις ὅλων τῶν κακῶν μερῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐὰν ὁ ἀτομικὸς πόλεμος ἐπιτύχῃ καὶ ἡ ἐξάλειψις ὅλων τῶν σημερινῶν δεινῶν.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως, οἱ ἰθύνοντες Ἀμερικανικοὶ κύκλοι σοβαρῶς πιστεύουν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἄποψιν οὔτε ἀντιμετωπίζουν αὐτὴν μὲ ἐνθουσιασμόν, διότι, καθ' ἣν στιγμὴν ἀναγνωρίζεται ἡ στρατιωτικὴ ἀξία τῶν λαϊκῶν κινημάτων, ἄτινα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἀποκαλοῦνται ἡ φάλαγξ παραλλήλως ἀναγνωρίζεται ὁ γεγονὸς ὅτι τὰ προβλήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ δὲν δύνανται νὰ ἐπιλυθοῦν διὰ τῆς ἐξαπολύσεως στρατοσφαιρικῶν βλημάτων.

Εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ Παλαὶ ντὲ Σαγιὸ λέγονται καὶ ἀκούονται πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ παγκόσμια προβλήματα ἀνακύπτουν πάντοτε ἔντονα καὶ δυσεπίλυτα, τοῦτο ἀποδεικνύει ὄχι ὅτι ἐπίκειται ἕνας νέος πόλεμος, ἀλλ' ὅτι τὰ περὶ ἑνὸς ἀτομικοῦ πολέμου ἀκριβῶς ἀποτελοῦν ἕνα παλαιὸν μύθον.

Σήμερον καὶ ἐνῷ αἱ συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως συνεχίζονται εἰς Παρισίους, δια πιστοῦται κατὰ τὸν πλέον ἐμφαντικώτερον τρόπον καὶ διὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἡ ἐξάλειψις ὅλων τῶν σ μερινῶν δεινῶν.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως, ο